

Naj živi prijateljstvo naše

Povijesno društvo danas se štima
Konačno svoju prostoriju ima.
Bormeš je trebalo truda i muke
Ali kaj Katica zeme vu ruke
Kak i do sad - tu je navek rezultat.
Dosad kad god smo se zestati šteli
Prešli jesmo grad naš celi

Da najdemo mesto malo, gde planirat bi se dalo
V koj kraj naše domovine - videt kulturne starine
Stare dvorce, cirkve, spomenike, umjetničke divne slike
Svi ti dvorci veliki, mali - puno tog bi reč nam znali
Svi ti velikaši bili stranci a ne naši
Nit naš jezik nisu znali - nekak su se čudno zvali,
Al za jedan kratki čas - kaj su bili tu pri nas
Zavolili zemlju ovu - narod domovinu novu.
Kaj su mogli, kaj su znali - za tu našu zemlju dali.
Čak i protiv carske krune dizali uz narod bune
Ista bila im sudbina - kak domaćeg sakog sina.
To je bila povijest naša - tužna , gorka, lijepa, jadna,
Bila ona kakva bila - srcima je našim mila.
Kak vu gradu si su znali - da nam krov nad glavom fali,
Naši dragi domobrani - sobicu nam ovu dali.
Katica, Rezika, Davorka, Dubravka i Dada - u akciju opet krenule sada.
Al da Roka bilo nije - se bi bilo kak i prije.
Zidovi pofarbani - sve čisto u sjaju
Koliko truda to najbolše znaju ženice naše
Svima im fala jer celi taj posel ni bila šala.
Vu to ime dragi naši nek se nekaj najde v čaši.

Za prostoriju tu lepu i za prijateljstvo naše,
Da nas navek se tu vleče - naj to budu časi sreće.

Vanja Ritterman Gregurić